

foretagen, og af disse Hensigtsmæssigheds-hensyn har jeg ogsaa paa dette Punkt kunnet slutte mig til det Mindretal, med hvilket jeg i øvrig i denne Sag slaar Følge.

Ærede Medlemmer ville af Betænkningen kunne se, at trods den Enighed, der indenfor Udvalget raader med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af det her foreslaaede, er der ikke destomindre en fremtrædende Tendens til Stede indenfor Udvalget til at undlive det foreliggende Forslag. Af de tre Mindretal, hvori Udvalget har delt sig, er det nemlig kun det ene Mindretal, det Mindretal, til hvilket jeg har sluttet mig, der ønsker Lovforslaget fremmet. De to øvrige Mindretal ville noget helt andet, ikke fordi de i og for sig have noget at indvende mod Lovforslaget, heller ikke fordi de mene, at det peger i en urigtig Retning, men vel snarere fordi de mene, at Lovforslaget peger til den Grad i den rigtige Retning, at dette gode og forstandige Forslag skal benyttes som den Kile, der baner Vej for yderligere attraaværdige Reforme i Hjælpekasseloven. Blandt saadanne er der navnlig ved Sagens første Behandling, som ogsaa indenfor Udvalget, henpeget paa Ønskeligheden af at tilvejebringe fælles Regler for Valgene til henholdsvis Hjælpekassernes Bestyrelser og de kommunale Raad. Jeg har sluttet mig til dette Ønske, og jeg udtalte ogsaa ved Sagens første Behandling her i Salen, at der vilde være al Anledning til at prøve Muligheden for at tilvejebringe en saadan Reform. Men de Udtalelser, der ved Sagens første Behandling faldt umiddelbart efter mine, maatte overbevise mig om, at der ikke var Vej frem for saadanne yderliggaaende Reformkrav i den foreliggende Sag. Det var Udtalelser, som fremførtes dels af det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), dels af den højtærede Indenrigsminister og endvidere af den ærede Forslagsstiller; de overtydede mig, som sagt, om, at det vilde være haabløst at regne med, at vi kunde naa til en videregaaende Revision ved denne Lejlighed. Og under de Omstændigheder har jeg fundet det naturligt at akkviescere ved det her forelagte Forslag.

Sagen er jo den, at de Ønsker, der indenfor de forskellige Mindretal næres med Hensyn til Revisionen af Hjælpekasseloven, ere af stærkt divergerende Art, de ere saa væsensforskellige, at alene deraf er jeg overtydet om, at der intet som helst vil være vundet ved, som af det andet

ærede Mindretal foreslaaet, at fremrykke den almindelige Revision af Hjælpekasseloven til Aaret 1910, den Revision, der i Loven er fastsat til at skulle finde Sted i 1912. Det ærede andet Mindretal lægger saaledes, efter hvad der fremgaar af Betænkningen, og ogsaa efter, hvad det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) udtalte ved Sagens første Behandling, særlig Vægt paa Tilvejebringelsen af de førnævnte fælles Valgregler for Valgene til Hjælpekassernes Bestyrelse og til de kommunale Raad. Det ærede tredje Mindretal, det ærede 6te Medlem for 2den Kreds, ønsker sikkert ogsaa saadanne fælles Valgregler tilvejebragte, men utvivlsomt tilvejebragte under en Form, som det førstnævnte Mindretal principielt maa modsætte sig. Og ligeledes antager jeg, at det førstnævnte Mindretal principielt maa modsætte sig de af det ærede 6te Medlem for 2den Kreds ved første Behandling i Salen udtalte Ønsker om, at de sognekommunale Raad skulde bemyndiges til uden højere Myndigheds Samtykke ad libitum at kunne tilmaale Tilskud til Hjælpekasserne, og endvidere det af det ærede Medlem udtalte Ønske om, at Statskassens Tilskud til Hjælpekasserne skulde forøges fra en Trediedel til Halvdelen af det kommunale Tilskud.

Men under disse Omstændigheder er Uoverensstemmelsen i Henseende til disse Ønsker, som fra forskellige Sider næres til den attraaede Revision, i højeste Grad iøjnefaldende, Uenigheden derom er øjensynlig. Her foreligger nu imidlertid et Forslag, om hvilket der i og for sig ikke raader nogen Uenighed, alle ere enige om, at Realiteten i dette Forslag er god, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg bedømmer den i dette Forslag indeholdte Realitet til at repræsentere den mest tiltrængte og praktisk taget betydningsfuldeste Reform i Reglerne for Valg til Hjælpekassernes Bestyrelser.

Som Forholdet nu foreligger, er der i Virkeligheden to Alternativer at vælge imellem, enten at tage Forslaget, som det her foreligger, med de Ændringer, der ere stillede til yderligere Udformning af dette Forslag, altsaa et Forslag, om hvilket der — jeg gentager det — ikke fra nogen Side er rejst en eneste reel Indvending —, eller, som andet Alternativ, af lutter Iver for at naa videre frem ad den gode Vej, som dette forstandige Forslag anviser, at slaa Forslaget ihjel, skrinlægge det og i øvrigt gaa tomhændet hjem fra Jordfæstelsen. For mit Vedkommende er Valget ikke